

Datum
2016-06-23Dnr/Beteckning
TSV 2016-1771Ert datum
2016-05-03Er beteckning
N2016/03229/MRT

Kopia till

marie.egerup@regeringskansliet.se

Näringsdepartementet

n.registrator@regeringskansliet.se

Förslag till förordning om ändring i förordningen (1982:198) om flyttning av fordon i vissa fall samt till förordning om ändring i förordningen (1976:1128) om felparkeringsavgift

Sammanfattning

Transportstyrelsen ser det som positivt att regeringen avser vidta åtgärder för att stävja fusk och missbruk av parkeringstillstånd för rörelsehindrade. Vi ser dock att förslaget på ändring i förordning (1982:198) om flyttning av fordon i vissa fall har brister i förhållande till lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall samt att det kan komma att bli problem i tillämpningen.

Transportstyrelsen motsätter sig inte den föreslagna höjningen av högsta felparkeringsavgift i förordningen (1976:1128) om felparkeringsavgift. Transportstyrelsen anser dock inte att den remitterade promemorian redovisar skäl till varför möjlighet till utökad variation med hänsyn till skilda slag av parkeringsöverträdelser behövs och varför 1 300 kronor är en lämplig högsta avgift. En ändring av förordningen om felparkeringsavgift kräver även systemändringar i vägtrafikregistret som kräver viss tid från beslut till ikraftträdande.

Transportstyrelsens synpunkter

Flyttning av fordon med parkeringstillstånd för rörelsehindrade

Flyttning av fordon är en ingripande åtgärd. För att en statlig eller kommunal myndighet i allmänhet ska ha rätt att flytta fordon ska det behövas för ordningen och säkerheten i trafiken eller av naturvårdsskäl¹.

¹ jfr. 2 § lagen om flyttning av fordon i vissa fall. Flyttningsgrund kan även finnas på grund av obetalda skulder enligt 2 a § lagen om flyttning av fordon i vissa fall.

Beslut enligt lagen om flyttning av fordon i vissa fall och föreskrifter meddelade med stöd av den författningen får inte överklagas, till skillnad från parkeringsanmärkningar. Förutsättningarna för flyttning bör därför naturligen vara tydliga och lätt kontrollerbara.

I allmänhet utgör det inte i sig flyttningsgrund att fordon ställts upp i strid med stannade och parkering, förutom om uppställningen är på sådant sätt att fara uppstår eller trafiken onödigtvis hindras eller störs. Det är redan idag möjligt att flytta fordon som står uppställda i strid med föreskrifter om stannade och parkering och står på en parkeringsplats som är reserverad för personer med parkeringstillstånd för rörelsehindrade. Detta innebär att flyttningsgrund torde finnas på dessa platser oavsett om det saknas ett tillstånd eller tillståndet är ogiltigt av något skäl. Denna grund att flytta fordon är inte en fråga för remissen. Denna flyttningsgrund återfinns i 2 kap. 2 § 4 a).

I promemorian föreslås att flyttningsgrund ska vara att fordonet är uppställt i strid med föreskrifter om stannade och parkering och det till stöd för uppställningen är åberopat ett parkeringstillstånd för rörelsehindrade som är ogiltigt. Det handlar här om parkering på andra platser än sådana som är särskilt reserverade för personer med parkeringstillstånd för rörelsehindrade.

När fordonet står på en parkeringsplats särskilt reserverad för rörelsehindrade behövs flyttningen av fordonet eftersom fordonet står i vägen för personer vars möjligheter att parkera prioriterats. Så är inte fallet i samma utsträckning på andra platser. Om ett fordon inte står trafikfarligt och inte står på en plats som är reserverad för personer med parkeringstillstånd för rörelsehindrade är det tveksamt om en flyttning behövs med hänsyn till ordningen och säkerheten i trafiken eller av naturvårdskäl².

Det finns vidare annan lagstiftning, främst i brottsbalken (1962:700), som syftar till att straffbelägga olika typer av förfalskningsbrott.

Vi ser även en risk för en omotiverad olikbehandling av liknande parkeringsförseelser. Om exempelvis två fordon parkeras på en parkeringsyta där det förväntas att avgift ska erläggas kan den som helt avstått från att betala parkeringsavgift endast få en parkeringsanmärkning medan den som åberopar ett parkeringstillstånd vars giltighetstid gått ut (ogiltigt) kan få både en parkeringsanmärkning *och* sitt fordon flyttat till en särskild uppställningsplats, enligt förslaget. Inget av fordonen i exemplet torde utgöra någon direkt trafikfara. Samma typ av olikbehandling skulle även uppstå för tillämpning av ogiltigt parkeringstillstånd för

---

² jfr. 2 § lagen om flyttning av fordon i vissa fall.

rörelsehindrade i jämförelse med till exempel ett ogiltigt boendeparkeringstillstånd eller ogiltig parkeringsbiljett.

Vi ser vidare en risk för svårigheter i tillämpningen. Till skillnad från parkeringstillstånd för rörelsehindrade som är anmälda stulna eller förlorade till Polismyndigheten är det tämligen svårt att på gatan avgöra om ett parkeringstillstånd är ogiltigt i den meningen att det är förfalskat.

Transportstyrelsen har föreskrivit om ett visst utseende på parkeringstillstånd för rörelsehindrade enligt 13 kap. 8 § trafikförordningen. Utseendet följer Europiska unionens rekommendation av den 4 juni 1998 om parkeringstillstånd för rörelsehindrade personer med funktionshinder (98/376/EG). Enligt Transportstyrelsens föreskrifter ger ett utländskt parkeringstillstånd av gemenskapsmodell och som är utfärdat i en stat inom EES, samma rätt att parkera som ett parkeringstillstånd enligt 13 kap. 8 § trafikförordningen. Även andra utländska parkeringstillstånd med den internationella handikappsymbolen ger samma rätt om de är utfärdade på danska, engelska, franska, norska, svenska eller tyska eller om de används tillsammans med en bestyrkt översättning till något av dessa språk.

Det finns således en stor variation på utseendet av parkeringstillstånd för rörelsehindrade som är giltiga i Sverige. Det kan därför vara svårt för beslutsmyndigheten att kontrollera om det för uppställningen åberopats ett giltigt eller ogiltigt parkeringstillstånd.

Höjning av högsta belopp som felparkeringsavgift kan fastställas till
Enligt 2 a § förordningen (1976:1128) om felparkeringsavgift fastställer kommunen felparkeringsavgiftens belopp. Avgiftens belopp får fastställas till lägst 75 kronor och högst 1 000 kronor.

I den remitterade promemorian redovisas att regeringen vill ge kommunerna ett större spann för att beivra felparkering och att kommunerna genom förslaget även kan differentiera sina felparkeringsavgifter i högre utsträckning. Redan idag finns dock ett stort spann för kommunerna att variera beloppen för felparkeringsavgift. I promemorian redovisas inte varför just 1 300 kronor föreslås eller varför en möjlighet till ännu större variation behövs.

Det kan även noteras att den föreslagna ändringen av förordningen om felparkeringsavgift kan innebära att en felparkeringsavgift kan bli högre än ordningsboten för de flesta brott mot bestämmelser om stannande och parkering i trafikförordningen (1998:1276). Det kan innebära svårigheter att få acceptans för en felparkeringsavgift som fastställs till högre belopp än 1 000 kronor.

I promemorian föreslås inget ikraftträdandedatum. Den föreslagna höjningen av högsta belopp för en parkeringsanmärkning innebär att det behöver göras systemändringar i vägtrafikregistret, som Transportstyrelsen ansvarar för. För att genomföra ändringar och nödvändiga tester av systemet bedöms att minst två månader behövs mellan beslut och ikraftträdande. I dagsläget finns ingen möjlighet till sådan utveckling innan 1 januari 2017 med hänsyn till pågående stordatormigrering. I praktiken innebär detta ett ikraftträdande tidigast 1 mars 2017.

Detta ärende har beslutats av stabschef Jacob Gramenius. I den slutliga handläggningen av ärendet deltog verksjuristen Björn Arrias och utredaren Lars Hammar, den senare föredragande.

Jacob Gramenius
Stabschef